

ТАКА ЦИВІЛЬНОЇ летун-
ки, як відомо, не піднісшись в
у Вашингтоні, вбивачку 78
небезпечно покрити снігом і
о снігову бурю, яка шаліла
домом коли Адміністрація
лікувала розмову капітана і
магнітофонний стрічку, що її
а кілька днів після катастро-
наві прийшли до висновку,
на погода, обтяжені льодом і
не функціонування розпізна-

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ” В ДНЯХ ВІД 8-го до 12-го ЧЕРВНЯ 1981 РОКУ

(12)

ЧЕТВЕР — ПОПОЛДНЕВА СЕСІЯ
год. 2.00 по полудні

ЧЛЕНСТВО УНСОЮЗУ В УККА

(Продовження)

Ред. А. Драган на вступі сказав, що він хотів би допомогти всім збагнути, в чому саме полягає справа теперішнього конфлікту в УККА, в українській громаді і, до деякої міри, в самому УНСОЮЗІ. Висловив сумнів щодо твердження, що причиною непорозуміння було опрокіння ротаційної системи, чи неправильний вибір Номінаційної Комісії, чи інші справи. На його думку, це не були достатньо важливі причини, які довели до цього розладу в УККА. Сказав, що на підставі того, що дотепер було написано в пресі і що було сказано при різних нагодах, можна до деякої міри поставити діагнозу цього розладу. Причини є далеко більші і ширшого масштабу, які декому здається. Справа конфлікту лежить у двох відношеннях — в організаційно-структуральному і у програмово-ідейному. Заявив, що на бажання збірників, він міг би навести цілий ряд фактів, які наглядно показують в чому є ці причини.

Найперше він розглянув організаційно-структуральну сторінку. До цього часу УККА і його попередники, як Федерація, Народний Комітет, Об'єднання — вони всі були побудовані на базі основної засади, на якій є побудована Америка, а то „Е плорібус унум” (З мною жоден). Кожна складова організація УККА може мати свою програму, може визнавати свої концепції, але є певні принципи, які є передумовою приналежності даної організації до УККА.

Головною метою створення УККА було, без уваги на особисті погляди чи переконання, мати офіційного речника, який міг би заступатися в Американському Уряді у Вашингтоні за етнічні права українців в Америці та виступав в обороні прав українського народу. З тих то причин довгий час українці в Америці називали УККА „наша репрезентатива”, бо вона заступала їх у тих справах, які були бездискусійні та узгоджені. Теперішнє непорозуміння почалося від резолюції в справі ген. П. Григоренки. І тут виникло питання, чи УККА є таким „Е плорібус унум”, чи тільки „унум”, У матеріалі, які були друковані у „Свободі”, було ясно накреслене становище УНСОЮЗУ — що для нього найвищим законом („супріма лекс”) є єдність української громади і УНСОЮЗ є готовий підпорядкувати цьому найвищому закону свої власні амбіції. У відповідь на це, речник іншої думки і в іншому органі заявив „Патетичні заклики до єдності тільки посилюють розлад в громаді”. Отже, він протиставив тій „механічній єдності”, тому „Е плорібус унум”, свою „органічну єдність”, тобто, що всі повинні слухати, говорити і в усіх справах погоджуватися так, як цього вимагає одне угруповання.

В подальшому порушив справу програмового порядку і сказав, що свого часу було появилось твердження одної поважної особи, що дисиденти повинні орієнтуватися на українську громаду в Америці, а не навпаки. Це, на його думку, є дуже небезпечне твердження. Головною метою українців на еміграції (в Америці) повинна бути оборона і боротьба за право українського народу висловлювати свою волю, тобто допомогти українському народові здобути таку ситуацію, щоб він міг вільно вирішувати свою долю. Підкреслив, що при тому українці в Америці не можуть і не повинні наказувати тому українському народові, як він має оформлювати ту свою волю. В подальшому зазначив, що не можна вимагати, щоб усі люди однаково думали. Крім трьох засадничих принципів, які має американська конституція, українці прийняли ще принцип, який був вирішений актами 22-го січня — „незалежна, свободна, народоправна Українська держава”. Стердив, що добре, що є такі групи, які підказують народам, що треба робити, але ніхто не може вимагати, щоб у такій організації, як УККА, всі погоджувалися з їхніми думками і поглядами.

На кінець зазначив, що сказав усе це на те, щоб можна було збагнути глибину причин теперішньої кризи. На його думку, не можна відступити від основної бази побудови УККА „Е плорібус унум”, як і не можна відступити від трьох головних засад Американської Конституції і четвертої — української засади 22-го січня. Генерал Григоренко може думати, як він хоче, може мати свою „концепцію”, але як довго він пропагує засаду 22-го січня, його не можна відкидати. Те саме відноситься і до організації — кожна з них може мати свою програму, праці, але у такій репрезентативі, як УККА, не можна усіх підтяти до одного знаменника, тобто вимагати, щоб усі однаково думали.

Инж. С. Куропас представив присутнім делегацію Об'єднання сеньйорів: м-ра Миколу Аврамчука — голову Об'єднання сеньйорів, м-ра Романа Барановського — заступника голови і Марію Мартюк — скарбника.

Мгр Микола Аврамчук привітав присутніх і побажав гарних успіхів у нарадах. Повідомив присутніх, що наступного тижня відбудеться на Союзівці сьомий з'їзд сеньйорів. На ньому він буде змушений сказати, що УНСОЮЗ не дотримує обіцянки і ще не зробив нічого в справі побудови дому для старших в околиці Союзівки. Стердив, що під оглядом опіки над старшими віком членами УНСОЮЗ залишилися далеко позаду інших національних груп, які багато вже зробили і далі роблять для своїх членів-сеньйорів. Сказав, що знає, що на це складаються різні причини і ці причини будуть проаналізовані під час ділових нарад сьомого з'їзду. Під кінець звернувся до Головного Уряду зі закликом, щоб він дав реальну підставу сеньйорам вірити і надіятися, що УНСОЮЗ дасть їм поміч, тобто зреагує давню вже постанову побудови дому для старших.

Инж. С. Куропас висловив сумнів, чи варта це продовжувати дискусію на тему УККА і XIII Конгресу тоді, коли в тій справі було вже багато сказано. У Головному Уряді УНС „одинадцятка”, або т.зв. опозиція вже висловила свою думку, по громадах теж були вже висловлені погляди „за” і „проти”. Визвольний фронт вже осудив головного передсідника д-ра І. Фліса, осудив „Свободу”, осудив теж редактора-смерта за те, що він

навіяв деякі листи, які мав у своєму архіві. Чому ж тоді це даліше на ту тему говорити. „Одинадцятка” старалася дати „вотум недовіри” Головному Екзекутивному Комітету і їм це не вдалося. Далішні намагання і дискусії осудити на цьому форумі Головного Екзекутивного Комітету і д-ра І. Фліса та винести в тому напрямі якусь резолюцію, до нічого не доведуть, бо все буде 15 голосів проти ІІ. На його думку, члени Головного Уряду збиралися на наради, щоб повернути мир, а не ще більше поглиблювати кризу, бо обов'язком головних радників є дбати про добро УНСОЮЗУ і збільшення його членства.

М. Хоманчук висловив своє здивування, чому головний передсідник заявив, що в деяких справах буде радитися з Екзекутивом — чому він не приїде з цими справами перед зібраним тут Головним Урядом УНС. Запитався, чому головний передсідник продовжує ту саму тактику полагання справ, яку він вів дотепер.

Д-р А. Лозинський ствердив, що проблема непорозуміння в УККА заіснувала ще далеко перед XIII Конгресом, особливо у відношенні до УНСОЮЗУ. В його оцінці, спричинником цієї проблеми, і він в цьому навіть не сумнівається, був головний передсідник д-р Іван Фліс. Не було непорозуміння між УНСОЮЗОМ і УККА до того часу, доки д-р Фліс не став головним передсідником УНСОЮЗУ, що сталося в 1978 році. Від самого початку свого урядування він старався встановити т.зв. нову політику, тобто, що УНСОЮЗ не займатиметься тепер виключно забезпеченнями справами, загальногромадськими, фінансовими і братськими, а натомість УНСОЮЗ і його представники займатимуться одним політичним думанням чи окресленням. Перед XIII Конгресом це можна було помітити у різних випадках, як пр. у справі ген. Григоренки „Свобода” була зайняла своє становище, а чемпіоном в обороні ген. Григоренки був головний передсідник. В подальшому сказав, що д-р І. Фліс на терені УККА робив усі заходи, щоб не допустити головного передсідника другої братської установи „Української Народної Помочі”, щоб він, згідно з ротаційною системою, був представником УККА у СКВУ. Перед звітним Номінаційної Комісії XIII Конгресу і перед дискусією про ротацію, була вже вироблена політика, яка не подала на Конгресі — вона тільки там продовжувалася. Після Конгресу прийшли різні закиди в сторону тих політичних груп, з якими д-р Фліс не може жити в згоді. Прийшли статутні закиди, що до Екзекутиви УККА вибрано 26 членів замість 15, хоч речником УНСОЮЗУ на Номінаційній Комісії був головний секретар В. Сохан, який брав там активну участь і ні разу не запропонував проти того. Він навіть голосував за пропозицію, щоб до Екзекутиви УККА ввійшли Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби, яке своєю політикою йде по тій самій лінії, що теперішня Екзекутива УНСОЮЗУ. Переступлення статуту, на думку д-ра Фліса, відбулося тільки тому, що Конгрес не повісив так, як цього бажав його політичний інстинкт. Ця політика була видна також тоді, коли представник УНСОЮЗУ в Номінаційній Комісії XIII Конгресу не встидав того і підтримував кандидатуру д-ра Стерча на голову Номінаційної Комісії, а не кандидатуру поручника Лева Футали. Як далеко пішла політика УНСОЮЗУ, показалося аж після XIII Конгресу. Підкреслив, що в його оцінці, головним передсідником і членам Екзекутиви не йдеться про ротацію, а про їхню тенденційну політику. Сам головний передсідник у переговорах з речниками УККА 16-го січня 1981 року заявив, що тут не йдеться про ротацію. У приватній з ним розмові, головний передсідник заявив, що „Свобода” не помішуватиме жадних статей, які є неспівзвучні з його думками. Запитався, якщо проблемою не є ротація, то яка ж саме проблема існує у відношенні УНСОЮЗУ до УККА. Чи це може проблема одного чи другого політичного середовища? Кілька років тому, на Конгресі СКВУ вибрано його головою Миколу Плав'юка, голову Проводу Мельниківів і тоді ніхто не протестував, ані Екзекутива УНСОЮЗУ, ані головний передсідник. Але коли запропоновано на пост екзекутивного заступника президента УККА ред. Ігната Білинського, представника іншого середовища, людину, яка має окреслення члена ООЧСУ, тоді прийшли протести, прийшло створення Комітету за Правопорядок в УККА і правдоподібно дійде до того, що буде створена ще одна Центральна. Відповідь на це, чому головний передсідник з одним середовищем воює, а з другим і третім братиться, лежить у словах самого передсідника, який сьогодні назвав ООЧСУ політичними противниками УНСОЮЗУ. На його думку, настановою головного передсідника УНС, який стверджує, що політичними противниками УНСОЮЗУ є організації ООЧСУ, а члени тієї організації є разом членами УНСОЮЗУ, є головами Окружних Комітетів УНС і є заступлені у Головному Уряді УНС, є негативна. Заявив, що правдоподібно йому прийде повторити високий, який він був поставив перед прийняттям звітів.

о. Степан Біляк попросив присутніх, щоб однократно мовчавою вшанували пам'ять бл. п. о. д-ра Володимира Гавліча, якого похоронили саме тепер відбуваються.

Після вшанування пам'яті померлого пароха церкви св. Юра в Нью-Йорку, продовжувалося дискусія.

Е. Ренета ствердив, що у всіх статтях, які були поміщені у „Свободі”, включно з редакційними, на тему XIII Конгресу УККА, вперто опускано і не подавано до відома читачів складу Президії і Екзекутиви, який запропонував Номінаційна Комісія. На основі збірних інформацій, він подав організації, які мали виходити до Президії і Екзекутиви УККА, а то: УНСОЮЗ, УБСЮЗ, Провидіння, СУА, Комбатанти, Молодіжні Організації, ОДВУ, ЗУАД, ЦУКА, Прихильники УНР, НТШ, УВАН, Інженери, Лікарі, Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, Золотий Хрест, Відділи УККА. Значив, що всі ті організації не є доміновані Визвольним Фронтом, тільки частина Відділів УККА. Це доводить, що до Президії і Екзекутиви УККА було запропоновано більшість таких організацій, які не є у Визвольному Фронті. І це промовчується тільки на те, щоб громадні не сказали всієї правди, бо тоді заява, що УККА наче б то опинилася під домінацією Визвольного Фронту, дістала б немилосердно в лоб.

Запитався, чи дійсно була поважна причина, щоб УНСОЮЗ відтягав своє членство з УККА — чи це зроблено на домагання секретарів. Сказав, що як йому відомо, такого натиску не було — це було рішення двох чи трьох людей, які мали свої політичні чи особисті порухи. А наслідком того є тепер те, що Округи на своїх зборах

занимають до цієї справи становище: непорозуміння в Чикаго виплило теж з тих причин, а теж тому багато членів згромажують свої грамоти. На його думку, УНСОЮЗ повинен був поступити так, як ЦУКА. УНСОЮЗ має дуже різноманітне членство і він не повинен його антагонізувати. Сказав, що вважає, що для Союзу єдиним виходом з цієї ситуації є повернути своїх представників до УККА і нехай вони там будуть один рік. Треба цим задовольнитися і чекати до наступного Конгресу, а тоді постаратися вислати на нього не 39 делегатів, а щонайменше 200.

М. Сорока заявив, що він не погоджується з наголошуванням, що ген. П. Григоренко є „наш генерал”, бо це є неправильне очеркнення і мильно інформує українську громаду про те, хто він є. Генерал Григоренко ніколи не служив в українській армії, помімо того, що така українська національна армія була і брала активну участь в останній світовій війні. Генерал Григоренко ніколи не служив в Українській Повстанській Армії, навапкі, він кермував московськими полчищами, які нищили УПА, а теж він, як керівник старшинської школи, вишколював тих, які мали нищити не тільки борців за українську справу і державу, але все те, що мало будь-яке відношення до українства. Приїхавши на еміграцію, ген. Григоренко вписався до товариства російських ветеранів Червоної Армії. Тому, на його думку, ген. Григоренка не можна вважати „нашим”.

В справі УККА сказав, що коли б йому прийшлося робити подібне рішення, як це зробили члени Екзекутиви — делегати на XIII Конгрес, то він перед тим поважно застановився б над цим. Те, що сталося, перейде до історії і історики колись осудять поступовання членів Екзекутиви УНСОЮЗУ.

Мгр І. Геврик заявив, що він погоджується з твердженням д-ра А. Лозинського, що проблема заіснувала ще далеко до XIII Конгресу. Сказав, що у травні 1979 року голова Проводу Визвольного Фронту, Ярослав Стецько, видав заклики до членів Визвольного Фронту, щоб вони, коли є членами УНСОЮЗУ, „переключалися” в члени Української Народної Помочі. Стердив, що д-р Б. Футей, проф. І. Телюк і д-р А. Лозинський, будучи членами Головного Уряду УНС, присягли, що вони будуть діяти і працювати для добра УНСОЮЗУ, не солідаризувалися з Екзекутивним УНСОЮЗОМ в справах УККА, а навапкі, вели і ведуть акцію, щоб під крила їхньої партії і під диктат пішов УНСОЮЗ, який був основоположником УККА і цілий час займав пост заступника президента. Коли б головний передсідник, д-р І. Фліс, і інші члени Екзекутиви не були боронили позиції УНСОЮЗУ в УККА, він був би перший, що виступив би проти них, так само, як і сьогодні він виступає проти них, які висловлюються проти інтересів УНСОЮЗУ. Подав, що, на його думку, було причиною, що д-р Б. Футей і проф. І. Телюк не підписали заклику Контрольної Комісії УНСОЮЗУ, а саме те, що партія їм на це не дозволила. На доказ прочитав заяву всіх комбатантських організацій, які заперечували проти знесення ротації в УККА. Заяву Першої Дивізії підписали всі члени, крім проф. І. Телюка. Тому й не диво, що він не хотів підписати заклику Контрольної Комісії УНСОЮЗУ. Заявив, що згадані панове ламають статут УНСОЮЗУ і якщо вони є чесні з собою, вони повинні зрештитувати зі своїх постів так, як вони пропонували зробити це головному передсідникові. На кінець сказав, що він є за тим, щоб УНСОЮЗ повернувся до УККА, але на базі XII Конгресу.

Д-р Б. Футей у вступі висловив свій жал, що в цьому моменті немає між присутніми о. митра Білья, бо він напевно сказав би дещо магістрові Геврику на релігійну тему. Йому пригадалося, що коли розпинали Христа, то Він казав: „Господи, прости їм, бо не знають, що роблять”, а від себе він додав: „не знають, що говорять”. В подальшому сказав, що кожний є зобов'язаний діяти на добро тієї організації, до котрої належить. Кожний може робити час до часу помилки, але на них треба звертати увагу і старатися їх направили. Але, коли є група людей, які вважають, що вони ніколи ніяких помилок не роблять, тільки постійно оскаржують в цьому другу групу, то насувається питання, що є помилково, а що не є. Підкреслив, що всі тут зібрані повинні керуватися добром УНСОЮЗУ і єдністю української громади. Ще раз запитався, чи поступування делегатів УНСОЮЗУ на XIII Конгресі УККА було на добро УНСОЮЗУ і чи причинилося до з'єднання української громади. А згодом, замість порозуміння з членами Головного Уряду і скликати надзвичайне засідання, якого вимагали деякі члени Головного Уряду, головний передсідник навапкі, творить Комітет з більшості тих організацій, які роками виступали і старалися руйнувати як УККА, так і УНСОЮЗ. Одностороння політика „Свободи” в помішуваних статтях є проти всякої демократичної засади. „Свобода” не помішувала навіть тих дописів із зборів Відділів УНСОЮЗУ, в яких була критика постанови делегатів УНСОЮЗУ відносно XIII Конгресу УККА і заклику Екзекутиви УНС з 1-го листопада 1980 року. Стердив, що правдою є, що непорозуміння у зв'язку з українським питанням і УККА виникло під час каденції теперішнього головного передсідника, а не під час самого XIII Конгресу. Пригадав, що в минулій каденції, члени Головного Уряду мали різні непорозуміння з бущим головним передсідником Й. Лисогором, але ці непорозуміння були стисло пов'язані зі справами УНСОЮЗУ — ніколи не було ніякого сумніву в справах, які відносилися до поступовання УНСОЮЗУ в українському організованому житті. На доказ недемократичної настанови і нетолерантності супроти одного середовища, він подав статтю головного передсідника „Безславний XIII Конгрес”, в якій він не тільки розбиває громаду політично, але розбиває українську громаду на нових емігрантів і тут роджених. Сказав, що головний передсідник погрожує, що УККА перетвориться в еміграційну Централю і це може спричинитися до того, що він втратить статус неприбуткової організації. Завважив, що всі повинні мати відвагу сказати собі всю правду в очі, але з цього треба зробити висновки і прийти до розв'язки ситуації. УНСОЮЗ є громадською, фінансово-економічною установою і для добра громади і самого УНСОЮЗУ, як теж цілого українського народу, Екзекутива УНСОЮЗУ і всі члени його Головного Уряду повинні докласти якнайбільше доброї волі й ініціативи, щоб в українській громаді запанувала єдність і згода.

Проф. Б. Гнатюк заявив, що він, прислуховуючись до дискусії в справі УККА і його XIII Конгресу, прийшов до висновку, що дискусія звелася до обвинувачень і порухів у персональній площині. Сказав, що погоджується з думками, які висловив на початку дискусії ред. А. Драган, що причиною цього розладу є не якраз особи, не пости в Екзекутиві, а зміст праці та сповнювання тих завдань, які належать до такої репрезентативі української громади в Америці, як УККА. Запитався, які успіхи мав УККА перед американським урядом, що він здобув у ділянці допомоги українському народові? Попросив, щоб присутні подали всі осяги, які мав УККА, щоб подали осяги у політичній площині.

Стердив, що були труднощі, коли приходилося до підготовки XIII Конгресу УККА, бо одно середовище мало

свої плани відносно переведення Конгресу і він відбувся згідно з їхніми планами. Номінаційна Комісія була так оформлена, що мала більшість тих людей, які перерішували. Із складу Номінаційної Комісії усунуто Комбатантів, а на їхнє місце дано таку організацію, про яку були певні, що буде голосувати згідно з бажанням середовища. Запитався, чи члени ООЧСУ і братніх організацій не бачать наслідків, які приніс XIII Конгрес. Чому вони не мають на увазі загального добра української громади і чому вони, в ім'я загального добра, не виказали доброї волі, щоб наладити ці справи в часі самого Конгресу. Д-р Б. Футей і деякі інші члени Головного Уряду заявили, що УНСОЮЗ і деякі організації діяли на шкоду української громади, бо вийшли з Конгресу. Заявив, що він вважає своїм обов'язком це спростувати, бо було публічно стверджено, що не йшлося про особу ред. Ігната Білинського, але про організацію ООЧСУ, тобто політичну організацію. Отож не можна нікого іншого обвинувачувати, тільки тих, які майстрували XIII Конгрес і привели до тих наслідків, які тепер є. Не можна заборонити організаціям, які закладали УККА в той час, коли в Америці ще не було нової еміграції, щоб вони не оборонили своїх позицій в УККА. А тим більше не можна заборонити цього УНСОЮЗУ, який був промотором закладення УККА. Коли прийшла справа дисидентів, то її не взяли на порядок нарад Екзекутиви, бо там ця справа не була б вирішена згідно з бажанням середовища, але взяли її на Крайову Раду, де були такі делегати, як на XIII Конгресі, і вони там що справу перерішили. На його думку, почавши від грудня 1979 р. аж до часу Конгресу, йшла відповідна підготовка — про ніщо більше не говорено, тільки про Григоренку і ще раз про Григоренку. А то треба було залишити Григоренку, а зайнятися дійсною підготовкою Конгресу.

Проф. І. Телюк порушив справу дискусії в „Свободі” про Окружні збори Нової Англії. На зборах було висловлено прохання до В. Оріховського, щоб він зладив допис про збори їхньої Округи, на що він погодився. Тимчасом допис зладив секретар зборів, а В. Оріховський опублікував його під своїм іменем. Попросив, щоб на другий раз він сказав, що цього не робити, і тоді доручитися що справу комусь іншому. Висловив своє здивування, що, згідно з опінією м-ра І. Геврика, всі члени Головного Уряду мусять бути того самого політичного переконання, як члени Екзекутивного Комітету. Запитався, що Екзекутива заміряє зробити з заявами чотирьох Округ — Нової Англії, Сиракузи-Ютики, Нью-Йорку і Лігав Велі, як теж з протестатинськими листами деяких Відділів. Попросив, щоб не мішати його політичним поглядам з його працею для УНСОЮЗУ. Сказав, що кінцем є застановитися на цих нарадах над майбутнім УНСОЮЗУ. На протязі останніх чотирьох років членство УНСОЮЗУ постійно спадає. Тому, на його думку, Екзекутива повинна більше займатися справами УНСОЮЗУ, а не справами громадсько-політичними.

М. Кальба заявив, що він буде говорити як той, який не був делегатом на XIII Конгрес, який живе далеко від українського скупчення, а тим самим є далеко від будь-яких впливів поодиноких груп. Сказав, що йому бачиться, що ті, що провадять цими нарадами так, наче б очилися „свої тіні”, бо не хотіли допустити до запитів, а опісля до дискусії. Це насторожує всіх на те, що щось там було невпорядку. На самому початку передсідник сказав, що всі були винуваті — отже він сам признався до вини, а це вже є крок до залагодження конфлікту. Але при тому головний передсідник заявив, що конфлікт буде можна поладити лише тоді, коли УККА прийме концесії, які подасть УНСОЮЗ. А закінчення в слові передсідника доказує, що передсідник ставить своє ego понад усе — понад добро громади і понад добро УНСОЮЗУ. Значив, що головний передсідник приватно має право мати свої переконання і їх обороняти, але як голова організації, яка між своїми членами має всі прощарки громадян з різними їхніми переконаннями, такого робити не може. Члени УНСОЮЗУ не хотять роздору — вони бажать єдності і згоди в громаді. Звернувся до головного передсідника в імені членства УНСОЮЗУ, щоб він зрев'ював своє становище і щоб УНСОЮЗ заявив в УККА призначені йому місця, бо, за його словами, чесна людина, дуже часто проти своєї волі і переконань, робить певні поступки, часто зі стратою для себе самого, головню тоді, коли то має вийти на добро загалу.

В подальшому сказав, що всі знають, що СКВУ очолив чільний провідник одного угруповання і ніхто не робить з того проблеми. Висловив своє здивування, чому головний передсідник, як парламентарист під час Конгресу, не мав застереження до способу ведення Конгресу, аж до часу, коли на заступника президента УККА вибрано І. Білинського. Завважив, що в цьому виборі він особисто не бачить нічого небезпечного, бо якщо І. Білинський корисно працював для добра української спільноти на протязі 25 років на пості секретаря УККА, то він напевно має всі кваліфікації, щоб зайняти той пост, на який його обрано. Коли виникло непорозуміння і невдоволення, І. Білинський пішов на уступки і погодився був віддати на два роки свій пост тим, які були невдоволені. Сказав, що не може зрозуміти, чому ту пропозицію відкинено, бо вона, на його думку, була дуже сприятлива.

В подальшому сказав, що його дуже дивує, чому незадоволені не звернулися до українських адвокатів, щоб ці останні вирішили це непорозуміння. Натомість вони почали творити щось окреме, своє. Закликав, щоб головний передсідник і Екзекутива не докладали своїх рук до розбиття української громади, але щоб внесли рішення, щоб УНСОЮЗ повернувся до УККА і зайняв призначені для нього там місця.

Сен. Павло Юзик ствердив, що дискутована тепер справа є дуже важлива і вона затримає всіх українців, розкинених по цілому світі, тому й українці, які живуть в Канаді. Цим, що сталося на XIII Конгресі, можуть тішитися тільки вороги. Сказав, що треба застановитися над тим, що сталося, бо українці, які живуть в найсильнішій державі світу — в Америці — розбилися. Коли б українці були дуже сильно об'єднані, їхній голос у тій державі був би сильний, але був би, а тепер вони розбилися і взагалі не мають своєї репрезентативі. Це не приносить ніякого добра українській справі. Сказав, що він вже на протязі 17 років входить до дирекції Ради Канадських Християн і Жидів в Канаді. Він входить туди від українців католиків і греко-православних Канади. З того титулу звернувся був до нього телефоном адвокат-жид з Торонто і сказав, що до нього з жидівських кругів дійшла вістка, що сильна репрезентатива українців в Америці розбилася, велика частина організацій вийшла з неї, що є дуже на руку більшовикам. При тому запитався, чим міг би він допомогти, щоб цю справу наладити. Сен. П. Юзик порадив йому поїхати до Вашингтону до проф. Л. Добрянського і говорити з ним у цій справі. Згаданий адвокат послухав його поради і поїхав до Вашингтону, зустрівся з проф. Добрянським, а повернувшись до Торонто, він телефонував до сен. Юзика. Говорячи з ним, він висловив своє велике розчарування, бо проф. Добрянський навіть не хотів дискутувати з ним тієї справи.

Він сказав згаданому адвокату, що ті 27 організацій вижили добровільно з УККА і вони можуть кожноразом повернутися до нього. Це, на думку сен. Юзика, є доказом, що українці не мають провідників, яких можна б назвати державними мужиками, які є здібні руководитися тільки добром української нації. Проф. Добрянський міг був сказати, що ця справа буде розглянена і продискутована. Але він цього не зробив! Сен. П. Юзик ствердив, що під цю пору УККА не репрезентує українців Америки — теперішнє УККА то вже фікція, бо в ньому немає великої частини організацій, які репрезентують всі прошарки українців в Америці. Сказав, що він читав усі заяви проф. Л. Добрянського і тому не бачить, щоб йому дойти до будь-якого компромісу — а компроміс є дуже потрібний, бо згідно з догмами націоналістів, нація є понад усе — інтереси народу стоять вище, як інтереси партії. А у випадку XIII Конгресу виходить, що це дещо інше. Розкол на XIII Конгресі не був на ідейній базі — це були розходження процедуральні, механічні, і ці справи можуть бути налагоджені. Закликав, щоб обидві сторони схилилися і старалися налагодити це непорозуміння. Дораджував, щоб обидві сторони для переговорів вибирали інших осіб, а не тих, які є заангажовані в конфлікті — так, як це роблять американські юні. Сказав, що на його думку, УНСОЮЗ, який складав УККА, має бути тим який повинен посередничати і допомогти у налагодженні конфлікту. Коли переговори не доведуть до нічого, тоді, на його думку, треба скликати надзвичайний Конгрес, де були б заступники всі організації. Непорозуміння мусить бути якнайкоріше налагоджене, не можна чекати до наступного Конгресу, бо весь той час українці в Америці не матимуть репрезентації у Вашингтоні. Ствердив, що коли б скликало надзвичайний Конгрес, то він був би одним з найкращих і найбільш величавих Конгресів, які досі відбувалися.

Й. Лисогір подав історію заснування УККА. Від самого початку, тобто два роки перед заснуванням УККА у 1941 році, йшли переговори і гарячі аргументації, як УККА має виглядати і хто має його очолювати. І тоді яким було, що його буде очолювати УНСОЮЗ, бо тоді він був найбільшою організацією. Після тих довгих переговорів і дискусій вирішено заснувати УККА на базі Братських Союзів. У Екзекутиві, яка складалася з 15 осіб, 8 представників були від Братських Союзів. Президія УККА завжди складалася з більшості членів Братських Союзів, або, іншими словами, УККА був контрольований Братськими Союзом. У 1955 році УНСОЮЗ рішив, що він повинен повністю перебрати контроль над УККА. Тоді хотіли відсунути від проводу проф. Л. Добрянського, а на його місце дати Дмитра Галичнина, тодішнього головного президія УНСОЮЗ. І тоді грізно розбиттям УККА — була сильна боротьба, але ситуацію врятував сам Д. Галичнин, бо він погодився входити до УККА, як ексекютивний заступник президента УККА проф. Л. Добрянського. І від того часу аж до 1978 року УККА працював успішно. Все були організації, які хотіли мати місце в Екзекутиві УККА, і Номінаційна Комісія їх докооптовувала, але Президія постійно складалася з 15-ти осіб, в тому 8 від братських організацій.

В далішому сказав, що на нарадах Головного Уряду не можна ставити справи 15 голосів до 11 голосів, тобто, що більшість одобрила поступовання Екзекутиви і справа є розв'язана, бо станеться те саме, що сталося на XIII Конгресі — більшість голосів перерішила справу. Також настанова головного президія не є правильною, бо він теж вперся і сказав, що з опозицією не буде говорити і даліше не поступиться. Але треба застановитися над тим, що тоді буде в терені, що станеться з УНСОЮЗОМ. Відносно того, що кажуть, що І. Білінський не є „наш“, сказав, що навіпаки, він є „наш“, чи ми хочемо, чи ні, бо він є членом УНСОЮЗУ. На його думку, д-р Падох не є „наш“, бо він його не шанує, але мусить казати, що він є „наш“, бо він є членом УНСОЮЗУ. І це само відноситься до тих одинадцять членів Головного Уряду — з ними треба числитися, бо інакше в терені буде невдоволення. Заявив, що УНСОЮЗ мусить цю справу налагодити.

Подав, що в Конгресі брав участь, як делегат 325 Відділу УНС. Він не мав поняття про те, що діялося на Конгресі — йому здавалося, що Конгрес проходить так само, як іншими разами, тобто, що всі справи будуть узгоджені, що дискусія відбувається, а описати те, що було узгоджене, буде вирішене. Але так не було. УНСОЮЗ був видав заклики до членів, щоб піддержувати УККА, то цього він не може тепер змінити. Можна б дотримуватися тепер з вирішенням цієї справи і передати її недалекій Конвенції УНС до розгляду і вирішення. Сказав, що він погоджується з тим, що процедура на Конгресі не була правильною, але проф. Л. Добрянського вибрано одностайно на президента УККА. Сказав, що він разом з Едвардом Попелем з Братського Союзу намовили були проф. Добрянського, щоб він завернув те, що було пропонувано і щоб завернути ротацію. Проф. Добрянський був погодився на це і тоді пропонувано ротацію УНСОЮЗОВІ, Братському Союзові і Провидінню, але монсйор Москаль сказав, що вони віддадуть свою чергу комусь іншому (тобто І. Білінському) та на це не погодилися і дійшло до розбиття Конгресу. Відносно закликів Я. Стецька, щоб члени УНСОЮЗУ „переключувалися“ до Української Народної Помічі, сказав, що Я. Стецько не мав успіху, бо ніхто його не послунав. УНСОЮЗ завжди мав членів з того середовища і партійна боротьба існувала вже давніше. На його думку, УНСОЮЗ повинен був потягнути до відповідальності Український Народну Поміч за те, що такий заклики друкувала в своєму офіційній, а не мати претенсій до поодиноких осіб. Підкреслив, що УНСОЮЗ повинен взяти в свої руки ініціативу і довести до порозуміння в УККА і до єдності в українській громаді.

Анна Гарас відчитала текст резолюції, яку схвалила на своїх нарадах Округа Лігай Велі і яку не хотіла помістити Екзекутива УНСОЮЗУ у „Свободі“ — офіційній УНС.

Резолюція

Ми, члени УНС Лігайвельської Округи й рівночасно платники Національного Датку, зібрані чисельно на Звичайних Загальних Зборах Лігайвельської Округи Відділу УНС в дні 8-го березня 1981 року, обмірковуючи спільно наявний поділ в УККА, до якого у великій мірі причинилися два братські Союзи, тобто УНС і УБС, коли президія цих Союзів стали проти більшості на XIII Конгресі, щоб знести ротаційну систему і в той спосіб спричинили розрядку не лише на XIII Конгресі, але і послиують її даліше, зокрема при т.з. „демократичній меншості“ серед українських громад, тому ми закликаємо:

1. В першу чергу редакцію „Свободи“ — припинити різні інсинуації під адресою одного політичного середовища та повернути шоденникові загально-соборницький характер, який так як і попередньо повинен служити цілій українській громаді.

2. Визнаємо УНС - його Головний Уряд, Екзекутивний Комітет, повернутися негайно до керівних органів УККА та зайняти призначені пости.

Визначаючи законність відбутого XIII Конгресу у Філадельфії, Па., закликаємо усіх членів УНС в Америці

підтримати принципову лінію УККА, цієї одинокій нашої репрезентації, та спільними силами скріплювати УККА у його праці для добра Українського Народу і нашої спільноти тут в Америці.

Проф. Т. Шмагала сказав, що треба застановитися, які завдання має УККА і для яких цілей він був заснований. Дискусуючи справи, які заіснували на XIII Конгресі, члени Головного Уряду УНС забули для яких цілей був заснований УККА та які є його завдання, і зводять на нарадах Головного Уряду УНС політичну війну замість того, щоб застановитися над справами і проблемами УНСОЮЗУ. УККА був заснований з метою ведення праці в американській громаді як американська організація. Його завданням було піднести добре ім'я про українців в американській громаді та інформувати американський уряд про цілі та потреби української громади. УККА не був створений на те, щоб бути забавкою, за яку треба битися. Сказав, що він цілком погоджується з Й. Лисогіром, що після того, як у 1955 році УНСОЮЗ перебрав в УККА пост ексекютивного заступника президента — праця в УККА проходила справно. Його дуже здивувало, що сьогодні його обвинувачено, що він належить до другої політичної партії. Це збентежило його до певної міри, бо він належить тільки до однієї Республіканської партії. Члени українських політичних партій мусять зрозуміти, що більшість українців — не тільки старі емігранти і тут роджені, не належать до ніякої української політичної партії. Але вони, як українці в Америці, вважають, що УККА повинен існувати і їх репрезентувати. Деякі люди журяться більше тим, хто буде в проводі УККА, а не тим, що УККА повинен робити. Сказав, що його покійний батько був одним із тих, хто творили УККА, але вони не творили його на те, щоб на його терені зводити внутрішні політичні гри. Підкреслив, що УНСОЮЗ має обов'язок направити добре ім'я українців в американській громаді, щоб мати вплив на американську державну систему та навчити їх, що є найбільш важливим для українців у цьому світі. Якщо ці, що є тепер при владі в УККА, дійсно хочуть виконувати завдання, для яких УККА був заснований, то УНСОЮЗ повинен туди належати і працювати там так, як у минулому. Сказав, що питанням є, які, на думку тих, що тепер є при владі в УККА, є їхні завдання — чи перебрати контроль над УККА, чи дати змогу, щоб він працював і виконував ті завдання, для яких був заснований.

В. Дідок на вступі ствердив, що навіть у демократії бути в меншості є нещастям, бо президія нарад, д-р М. Куропас, запитався його, чому він, канадець, голосить до дискусії в справі XIII Конгресу УККА, коли вона відноситься до українців в Америці. Підкреслив, що це говорить людина, яка брала участь у Конгресі КУК-у, як представник УНСОЮЗУ. Ствердив, що в Канаді українські громадські обставини є на багато кращі, як в Америці. Але канадські українці живо цікавляться життям українців в Америці з двох причин — вони є членами УНСОЮЗУ, а деякі з них є членами Головного Уряду УНСОЮЗУ, і несуть велику відповідальність за Союз, головню тоді, коли багато членів УНС телефонують чи пишуть до тих головних урядовців і заявляють їм, що вони більше не будуть читати „Свободи“ і виступають з членства в УНСОЮЗІ. Сказав, що тут насувається питання, хто саме діє на шкоду УНСОЮЗУ, а хто ні. Як доказ вироблення канадської української громади подав Конгрес КУК, на якому головою КУК вибрано більшість чотирьох голосів і сторона, яка прогала, з цього приводу не робила ніяких історій, лише прийняла спокійно це до відома. Пригадав, що чотири роки враз члени Визвольного Фронту не брали участі в Конгресі КУК, бо на ньому виступав Леонід Плющ. Але, коли Конгрес закінчився, вони дали до Управи своїх двох представників. Підкреслив, що ніхто з Америки не має права критикувати Визвольний Фронт з Канади, чи з країн Європи, бо кожна країна має свою організаційну систему і структуру. Запитався, що було б, якщо б ця „меншість“ у Головному Уряді УНСОЮЗУ вишла з пропозицією, щоб створити Комітет Правопорядку в УНСОЮЗІ — на своє питання сам відповів, що чогось такого не можна робити, бо як вони („меншість“) виглядали б? Та „меншість“ могла б есентуально творити Комітет рятунку УНСОЮЗУ. Запитався, яким правом ті, що виїшли з УККА, назвали цей Комітет, що створили. Комітетом Правопорядку в УККА. Іх немає в УККА і вони не мають права той Комітет так називати. Треба підшукати для нього іншу назву. В далішому сказав, що головний президія чотири роки був в Екзекутиві і якщо він бачив, що пригтовляється замах на УНСОЮЗ, то чому він не допильнував, щоб це не сталося. Чому „Свобода“ не виявила себе демократичною і не друкувала статей з обома навісвітними, Українська громада боліє з того приводу, бо вона хоче згоди і єдності. Апелував до всіх, щоб сьогодні на нарадах винести рішення, що Головний Екзекутивний Комітет УНС має робити всі старання, щоб в означеному часі цю справу налагодити, так чи інакше, для добра української громади і тим самим і для УНСОЮЗУ.

Сен. П. Юзик перебрав провід засідання.

Д-р М. Куропас сказав, що, на його думку, причиною розбиття в УККА є конфлікт двох ідей, які цілком одна з одною не примирюються. Першою ідеєю є український націоналізм, де є сказано „нація понад усе“, або іншими словами — „хто не з нами, той проти нас“. Того роду націоналізм базується на цілому ряді вимог, як приміром — заборона мішаних подруж, плінно говорити українською мовою і т.д. Ця ідея є цілком чужою для Америки. Противогаю до цієї системи є плюралістичний націоналізм, який каже, що права людини стоять перед правами нації. Певні права людини завжди стоять перед правами нації. Горизонтально є важливіше від національності. Щоб подати причини задля яких заложено УНСОЮЗ, він прочитав Основну Грамоту статуту УНСОЮЗУ. (Статут УНС, ст. 8, 9 і 10).

Перша організація, подібна до УККА, була заснована в Америці в 1915 році — вона називалася Федерация Українців Америки. Після одного року її існування, одна політична група — ліві — намагалися перебрати Федерацию. І тоді УНСОЮЗ і „Провидіння“ залишили Федерацию, заявляючи, що це проти принципів американського способу життя. Тоді вони заснували Раду.

Рада і Федерация існували побіч себе на протязі Першої світової війни, аж до 1923 року. В тому часі засновано Об'єднання, яке існувало до 1939 року, тобто до часу, коли зродилася думка заснувати Український Конгресовий Комітет Америки. УККА постоало на принципах, про які вже згадував Т. Шмагала і головний президія самі теж принципів оборона. Згадав часи, коли до Америки почали приїздити нові емігранти — тоді він побачив, що їхня концепція різнилась від його концепції, а коли він протестував проти того, то люди йому говорили, щоб він був терпеливим, бо нові емігранти поживуть в Америці і змінять свою настанову і погляди. Але вони не змінилися, ані не змінилися їхні діти, а навпаки, діти часами є гірші від своїх батьків. Підкреслив, що цього ніхто не змінить, бо це є природний еволюційний процес двох концепцій. Націоналісти, що живуть в

Америці, не змінилися і вже не зміняться — вони живуть згідно з їхніми принципами. Д-р І. Фісис поступас на терені Союзу згідно з американською традицією національного плюралізму, чого, зрештою, і очікується від нього. З другої сторони, д-р Б. Футей і д-р А. Лозинський мають свої принципи і хотіли б, щоб д-р Фісис згідно з їхніми принципами. Через ту принциповість створилася безвільна ситуація. На його думку, навіть коли б тепер прийшло до згоди в УККА, то ця згода не триватиме довго і при першому непорозумінні знову все розбіється. Тому, на його думку, можна залишити все так, як є, тобто нехай будуть дві організації, з їхніми концепціями кожна.

Олена Олек підкреслила, що справа непорозуміння в УККА болить їй більше, як багатьох інших тут зібраних, бо вона належить до тих, хто творили УККА. Згадала, що вона і ще сім інших делегатів на власний кошт поїхали були тоді до Вашингтону, щоб перед американським урядом заступати українську справу. До Чикаго вони повернулися дуже веселі і горді зі своєї місії. На її думку, УККА повинен достосуватися до всіх складових організацій і налагодити справи так, щоб усі могли там бути і спільно працювати. За налагодження відносин повинен відповідати УККА, бо він є організацією українських організацій.

Р. Куропас на вступі відчитав уривок з поеми Руденка. В далішому висловив бажання, щоб УНСОЮЗ, який був основником УККА, надавав тон організаціям вільному світі, а також коначним є, щоб він затримав членство у кожній крайовій організації. Висловив бажання, щоб наради закінчилися одностайно, що принесе користь українській спільноті.

До відповіді зголосився В. Сохан і додатково до слова д-р Я. Падох, але президія нарад, д-р М. Куропас, зарядив, щоб не продовжувати дискусії і попросив до слова останнього зголошеного дискусанта.

Інж. А. Дорошенко сказав, що з метою, щоб закінчити дискусію на тему XIII Конгресу УККА, він приготував резолюцію, яку рівночасно пропонує прийняти. Він відчитав текст резолюції.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ УККА

Головний Уряд УНСОЮЗУ на своїх річних нарадах у тижні від 8-го червня 1981 року на своїй оселі Союзівців видав належну увагу також подіям, що заіснували під час підготовки до XIII Конгресу Українців Америки, під час цього Конгресу і після нього.

Обмірковуючи теперішню ситуацію і мавши на увазі тільки добро УНСОЮЗУ та всієї нашої громади, як і наших зусиль на допомогу українському народові в його змаганнях до волі і незалежності, Головний Уряд Українського Народного Союзу:

1. Схвалює теперішні ситуації й акції Головного Екзекутивного Комітету УНСОЮЗУ для привернення і збереження основних програмових і організаційних засад, на яких УККА побудований і досі працював, та схвалює його участь у Комітеті за Правопорядок в УККА.

2. Рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові продовжувати заходи для досягнення — привернення правопорядку в УККА, продовжуючи брати участь у Комітеті за Правопорядок в УККА.

В разі неспіху акції привернення правопорядку в УККА, Головний Уряд уповноважує Головний Екзекутивний Комітет поробити відповідні рішення, які будуть потрібні для добра Українського Народного Союзу та української громади.

Повищий внесок піддержав Т. Шмагала.

Д-р Б. Футей запропонував, щоб над цим внеском перевести тайне голосування. Всі погодилися на цю пропозицію.

Вибрано Комісію підрахування голосів у складі: д-р Анна Чопик, Генерал Жеребнік і Володимир Запаранюк. Вирішено, що в часі, коли Комісія підраховуватиме голоси, новий актуарій УНСОЮЗУ Сем Урда дасть звіт про стан УНСОЮЗУ.

15. ЗВІТ АКТУАРІЯ СЕМА УРДИ

Сем Урда сказав, що він вперше звітує перед Головним Урядом УНСОЮЗУ. Актуарієм УНС він став при кінці 1980 року. Ствердив, що фінансово УНСОЮЗ стоїть надзвичайно добре. Ці інформації він прибирав з офіційних звітів, які УНСОЮЗ є зобов'язаний дати до забезпечення уряду. Тому ці дані є дійсні, що підкреслює стабільність УНСОЮЗУ. Фінансово, УНСОЮЗ постійно зростає і це є доказом доброї фінансової господарки. До позитивів зарахував зріст інвестицій у 1980 році. Смертність членів вносить 51% сподівань, що є дуже добрим знаком у порівнянні з іншими братськими Союзом. На підставі звітів, останніх 6 років можна ствердити, що майно УНСОЮЗУ буде постійно зростати. Зазначив, що треба змінити систему виплачування дивідендів і він власне над тим працює. Підкреслив, що всі братські союзи мають труднощі у приєднуванні нових членів, як теж у продажу забезпечення на вищі суми. Також проблемою для братських союзів є все нові вимоги і загострення поодиноких стейтських забезпечених департаментів. Відносно грамот сказав, що УНСОЮЗ має добрий добір грамот і все, що вони потребують, то дуже малих змін і деякого усучаснення, згідно з вимогами забезпечених властей.

В далішому заважав, що з огляду на те, що братські союзи мають велику конкуренцію в комерційних забезпечених компаніях, яку їм важко подолати, вони, на його думку, повинні повертатися до тих засад, на яких оригінально братські союзи були основані і на базі фратернализму записувати членів, додаючи до цього забезпечення.

Після звіту С. Урди проголошено вислід тайного голосування для прийняття резолюції, яку подав інж. А. Дорошенко.

Д-р Анна Чопик звітувала і подала, що Комісія одержала 26 балів, з чого 15 осіб голосувало за прийняттям резолюції, а 11 проти прийняття її.

Д-р А. Лозинський підкреслив, що з огляду на ситуацію, яка заіснувала, а головню з огляду на резолюцію, яка в його очі, як теж і других, є дуже гостра і цілком замикає двері на будь-які переговори чи єдність, і яку прийнято механічно більшістю, він в імені всіх тих, які голосували проти згаданої резолюції заявив, що від них вкороті буде вислана до „Свободи“ офіційна заява, але коли вона не буде там поміщена, заява буде вислана до іншої української преси для поміщення. У цій заяві буде стверджено рівночасно, що при Українським Народнім Союзі створено Комісію для правопорядку в УНСОЮЗІ. Перше засідання цієї Комісії відбудеться в п'ятницю, 12-го червня 1981 року.

Президія нарад д-р М. Куропас повідомив, що цього дня ввечері о год. 6-й відбудеться традиційна святкова вечора, а наступного дня — в п'ятницю, о год. 9-й рано, буде звітування Комісії.

В Дітроїті відсвяткують 50-ліття мистецької творчості Михайла Дмитренка

Вже пройшло 50 літ, як мистець Михайло Дмитренко дав свій диплом, закінчивши київський Державний художній інститут (колишній Українська Академія Мистецтв у Києві) і з тої нагоди УККА Відділ Південносхідного Мішнігену, Відділ АДУК і Український Культурний Центр підготували на суботу, 27-го лютого 1982 року, велику виставку його творів, у більшості церковного малювання, у великій спортивній залі Українського Культурного Центру у Воррені, яку відкриє поетка-письменниця м-р Аріяда Стебельська. В наступному дні, в неділю, 28-го лютого відбудеться ювілейна гостина приятелів і любителів його мистецтва в бенкетовій залі УКЦентру.

У склад Почесного ювілейного комітету входять представники нашої церковної ієрархії та визначні мистці різних ділянок української культури. Багато з них заповніть свою участь у ювілейних святкуваннях. Про мистця-ювілята будуть мати доповіді такі визначні мистецтвознавці: мистецтвознавець, редактор журналу „Нотатки з мистецтва“, та голова Світового управи АДУК мистецтв д-р Богдан Стебельський, редактор неперіодичного журналу „Естафета“ й місячника „Література і мистецтво“, що появляється як додаток до „Гомону України“.

У мистецькій частині виступлять: поет Олекса Вер-

тенченко, соліст-баритон Ярема Цісарук, соліст-тенор Юрій Оришуків, Капеля Бандуристок під мистецьким керівництвом маестра Петра Потапенка.

Микола Климишин

БАЛІ ДЕБЮТАНТОК СУМ-А

Нью Йорк, Н. Й. — В суботу, 13-го лютого ц.р., тут у балейній залі готелю Статлер Гілтон (34-та вулиця 17-ма авеню) відбудеться традиційний вже бал СУМ-А з презентацією дебютанток. Початок о год. 8:30 вечора; грає оркестра „Темпо“; зголошення до дебюту приймуть усі Осередки СУМ-А і канцелярія Крайової Управи, тел. (212) 477-3084. На це число треба телефонувати також у справі замовлення стотиків.

ДОПОВІДЬ В УВАН

Нью Йорк, Н. Й. — В неділю, 14-го лютого ц.р., о год. 2-й по полудні, тут в будинку УВАН при 206 Захід 100-та вулиця д-р Микола Кушніренко виголосить доповідь на тему: „Григорій Чупринка — його поетична творчість та її національно-громадське значення“ (у 60-річчя смерті поета-борця).

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний президія

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного президія

MYRON B. KUROPAS
107 Ilhamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади

Senator PAUL YUZUK
1839 Camborne Cresc
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного президія

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор

WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BONDAN FUTEY

8619 Whippoorwill Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK

105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev STEPHEN BILAK

6725 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BONDAN HATCIUK

535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK

327 McAdams Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO

1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

TEKLA MOROZ

345 38th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA

15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNKYJ

69 E. 7th St.
New York, N.Y. 10003

TARAS SZMAGALA

10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS

1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

HELEN OLEK

7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK

1424 Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY

5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA

11454 West 17th Place
Lakewood, Co. 80215

MYKOLA CHOMANCZUK

31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 8 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ПОВІДОМЛЕННЯ І ПОДЯКА

ДИРЕКЦІЯ СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ
Ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛІПІНСЬКОГО

подає до загального відома і висловлює подяку всім Меценатам, Членам-Фундаторам і Добродіям-Прихильникам, які в 2-му півріччі 1981 р. склали свої дари на цілі Інституту (в американських доларах):

	в 2-му півріччі 1981	Склали раніше
1. Н. Н. — Засновники родинної фундації	\$10,000.00	\$10,000.00
2. К. І. К. Лисюки, Онтаріо, Каліф. (спадкове)	8,000.00	2,000.00
3. Василь Приступа, Торонто (спадкове)	3,613.06	
4. Василь Манько, Ірвінгтон, Н. Дж.	2,000.00	1,632.00
5. Я. А. Біловуси, Ст. Петербург, Флорид	1,225.00	7,000.00
6. Іван Татарин, Гемтрем, Мінн.	1,000.00	535.70
7. Кіш СГД-Вінніпег (1,000.00 канад. дол.)	920.43	3,311.51
8. Еґен Зиблікевич, Філадельфія, Па.	580.00	3,479.35
9. Р. І. О. Федоровичі, Ріджайна, Саск.	500.00	390.00
10. Ольга Опфельд, Белью, Вашингтон, (в пам'ять своєї мами, бл. п. Марії Печенюк з Ванкуверу)	500.00	
11. М. І. Л. Онуферки, Філадельфія, Па.	250.00	850.00
12. В. І. Л. Кострубаки, Філадельфія, Па.	100.00	2,800.00
13. Анна Дубас, Ньюарк, Н. Дж.	100.00	
14. Роман Кос, Філадельфія, Па.	100.00	
15. Василь Пакуляк, Мінеаполіс, Мінн.	100.00	
16. Кредитова Кооператива, "Самопоміч", Чикаго, Іл.	100.00	900.00
17. ДАТКИ В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. АДАМА ГОРДИНСЬКОГО: по 100 дол.: Я. А. Біловуси, Анна Дубас (два позиції в цьому списку 5 і 13; по 50 дол.: М. І. Коц, Л. Липичак; по 40 дол.: Б. Козак; по 30 дол.: Я. І. М. Волошин; по 25 дол.: Я. Цюк, Р. І. Н. Дворяни, В. Кострубак, Е. Зиблікевич; по 20 дол.: М. І. К. Лисюки; по 10 дол.: Ю. І. Б. Вертипорохі. Разом	300.00	
18. В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. МАРИЇ ПЕЧЕНЮК: 500.00 дол. — дочка Ольга Опфельд (два позиції 10; по 50 дол.: Кіш СГД-Вінніпег; по 40 дол.: син В. Печенюк. Разом	90.00	
19. В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. МИХАЙЛА ГЕТЬМАНА: Кіш СГД-Вінніпег 50 дол. Разом	50.00	
20. КОЛЯДА 1981: по 50 дол.: Б. Филиппак; по 25 дол.: Д. Кострубаки, І. Кузич-Березовський, А. Дашенко; по 20 дол.: о. П. Боднар, С. І. М. Заплатинський; по 10 дол.: Р. Волошинич (родина), Н. І. П. Левчук. Разом	185.00	
21. ІНШІ ДАТКИ нижче 100 дол.: І. Н. Даниленки: 57 дол.; по 20 дол.: А. Деркач, Ст. Левченко. Разом	97.00	
Разом за 2-ге півріччя 1981 року	\$29,810.49	\$32,947.86
За 1-ше півріччя 1981 року	\$21,517.00	\$28,859.00
У підсумку за цілий 1981 рік	\$51,327.49	\$61,806.86

Підсумок надісланих у 2-му і 1-му півріччях 1981 року грошових дарів для Інституту показує суму \$1,327.49 америк. доларів. Ця сума не охоплює надходжень з продажу книжкових видань Інституту, відсотків від банкових конт. тощо. Минулий рік був найуспішнішим, коли мова про однієї грошові дари. Він був також одним із найуспішніших відносно збагачення Інституту новими архівними і бібліотечними фондами. Особливої уваги заслуговує чергова посылка від Вельможної Пані Олени Скоропадської-Отт — 12 великих пакунків (скриньок) з архівними і бібліотечними цінностями. Ці цінності належали до історичного Роду й Родини Скоропадських і до історичного, французького Роду, а згодом до української родини й родини графів Монтезоро, зокрема видатного гетьманського діда, графа Адама Монтезоро та його дружини, Вельможної Пані Марії, найстаршої дочки гетьмана Павла Скоропадського. В зазначених посылках є оригінали королівських грамоти та інші документи історичного значення, почавши від 14-го століття.

Окремої подяки вимагає дарунок Панства Маріяна та Івани Коців у формі дуже гарного і цінного бібліотечного устаткування для двох великих кімнат Інститутського будинку.

В цьому, 1982-му році відзначаємо 100-річчя з дня народження найбільшого, досі, українського політичного мислителя, патрона Інституту, Вячеслава Липинського. Просимо всіх наших Меценатів, Членів-Фундаторів, Добродіїв та Прихильників ашанувати цю велику річницю в такий спосіб, як це буде кожному з нас під силу.

UKRAINIAN CASTLE — так називають сусіди будинок Інституту.

Просимо всіх Читачів цього повідомлення й подяки, записати в свій адресар нову адресу Інституту:

W. K. LYPYNSKY, EAST EUROPEAN RESEARCH INSTITUTE, INC.
469 Flamingo Street ■ Philadelphia, Pa. 19128 ■ (215) 482-7111

ДИРЕКЦІЯ
СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ
Ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛІПІНСЬКОГО
Філадельфія, Па.,
в січні 1982 р.

Авторські вечори Яра Славутича на Флориді

У переїзді на наукову конференцію в Мехіко професор Едмонтонського університету в Канаді д-р Яр Славутич відвідав українські осередки в Маямі та Маямі Біч, де йому влаштовано авторські вечори з рецитациями його творів. 20-го грудня 1981 року д-р Анна Влащенко-Бойцун привезла автора до родини Тимошенків у Ворм Мінерал Спрінгс. Вони показали їм славне в цій місцевості, "Озеро Молодості", а ввечері наша громада вітала рідкісних гостей у своїй Релігійно-Культурній Осередку св. Андрія в Норт Порт, де проф. Я. Славутич влаштував оригінальний авторський вечір.

За президіальним столом засіли о. протосервітер-митрат Теодор Форостіт, який 28-го червня 1981 року відправив урочисту Службу Божу в наміренні українського народу та панакхиди за героїв, що віддали життя за Україну, з нагоди відзначення 40-річчя Акту Відновлення Української Держави 30-го червня 1941 року у Львові. Більш отця засів почесний голова Осередку сенатора Павло Юзик, голова громади Володимир Різник проф. Я. Славутич і поетеса Лариса Мурович, культурно-освітній референт Осередку.

Л. Мурович представила проф. Яра Славутича, уміло скархаризувавши його творчість, як українського патріота-сборника, закоханого в нашу історичну музичну, книжкову, козацьку, як також доби УПА та сучасних нескорених. Його муза не поминала й трипільську добу Аріів-Орїів, які з понад Дніпра висмігували до Індії. Англіський науковець Стюарт Пігготт ствердив, аспереч германської теорії, що Аріів-Орїів — це предки автохтонів сучасних широків просторів України. Яр Славутич зараховує до найвищих поетів сучасності. Він часто збагачує українську мову новотворами слів чи то неологізмами, й тому залуговує на належне призначення від нас усіх. У нього культ

зброї і культ гетьмана Івана Мазепи займає окреме місце.

Крім власних збірок, зібраних в імпортантні збірники, Яр Славутич є редактором інших збірок, педагогом-автором підручників української мови для англомовної і тут народженої української молоді, рецензентом ряду творів і автором літературно-критичних есеїв. У квартирному "Українська Книга", що його видає проф. Б. Романенчук у Філадельфії в ч. 112 за 1981 рік поміщено "Бібліографію писань Яра Славутича" за 1978-1980 роки пера Віри Славутич. Яр Славутич має своє видавництво "Славута" і видає неперіодичне часопис "Канадська Україна". Він теж досліджує й чужомовну літературу, перекладає чужомовні ліричні твори і поміщує свої критичні есеї в чужомовних, зокрема в англомовних журналах.

"Гомін віків", "Моя Доба" (УПА), "Правдоносці" і "Розстріляна Муза" належать до його найкращих творів, в яких домінує ідея української самостійної соборної держави. Він не пише про хмарочоси чи водоспади й американські мости, але про українську героїку, бо він — поет-бойовик. Л. Мурович на закінчення слушно назвала його "амбасадором визвольних змагань української нації".

Після вступного слова слідували мистецькі рецитаци творів Яра Славутича у виконанні Євгенія Семенюк — "Завойовники прерій" (про українських піонерів у Канаді, 90-річчя поселення яких припало на 1981 рік) і вірш "Аріів-Орїів", присвячений Ларисі Мурович; д-р Ярослава Грабович — два вірші, "Київ" і "Московія", а Олена Речницька — "Правдоносці". Зворушений Яр Славутич висловив рецитаторам призначення такими словами: "Я не вмію так гарно рецитувати свої твори". Описав жіночий хор-секстет під диригентуру інж. П. Грабовича по-мистецькому у фортепіановому суп-

роводі д-р Ярослава Грабович виконав дві пісні: "Марічка" та "Ой, ходила дівчинонька".

На кінець проф. Яр Славутич прочитав і дав пояснення до його ще не друкованих творів "Живі смолоки", про українських правозахисників на неподоланій батьківщині, оборонців святих національних прав України — Володимира Івасюка, якому Москва викрутила музичні руки, а тіло повісила, про Світличного, який є "антрацитом Донбасу", "Баллада", в якій батько вивезений в Казахстан, а син згодом гине в Афганістані, що дає почин до спротиву в Україні. В цих творах відчувається вічний дух боротьби за свободу.

Подорожуючи довкола світу, в 1968 році автор побував у Греції, де оглянув Спарту. Був він і в Афганістані та Індії, де зустрічав нащадків наших предків Аріів-Орїів і на усіх різноманітних пам'ятниках, зображених у своїх поезіях, врізьблених символи України. Автор теж прочитав і дав пояснення до поеми "Моя доба" про штучний голод в Україні, свідком якого він сам був, бо його батьків розкуркулено. Хутір, який існував ще з козацьких часів, зруйновано, матір прогнано, а його з батьком вивезено у Сибір. За порадою батька, автор утік з транспорту, щоб продовжувати боротьбу за волю України, що він і зробив, будучи в рядах УПА.

Яр Славутич дав належне пояснення у своїй поезії про голод, штучно витворений Москвою в Україні. Москва хотіла двома шляхами зламати український змаг за самостійну державу: перший — це зламання хребта української нації, знищення українських хліборобів. Внаслідок цього згинуло 7-10 мільйонів селян. Другим шляхом було знищення мозку української нації: українських науковців, письменників і поетів. Автор, перший на еміграції, оприлюднив 225 їх імен у своїй праці "Розстріляна Муза", а по-англійському "Де Муз із Прїзон". Яр Славутич згадав, що його рід виводиться з Галичини (Жук), а пізніший його козацький прародич Жученко, полковник і шляхтич, був нагороджений гербом, який у вигляді одержав автор. Проф. Славутич — член НТШ, УВАН та Української Могильської "Мазепинської Академії".

За мистецьке читання власних творів з поясненнями присутні нагородили автора рясними оплесками. Поетеса Л. Мурович подякувала авторів за його труд, а присутнім — за участь в цій удалій і культурній імпрезі. "Зібрані твори" Яра Славутича 1938-1978, видавництво "Славута" 1978 рік об'єм 408 стор., що містять вісім його збірок, поему "Моя доба" та ряд перекладів із різної чужомовної літератури, продаються в твердій оправі за 12 дол. Замовляти слід у видавництві "Славута" 72 Westbrook Drive, Edmonton, Canada T6J 2E1.

Д-р О. Соколинський.

Наталія Федущак...

(Продовження зі стор. 1)

твара праці. Не менше ентузіастичну характеристику Наталії дав адміністратор Союзу Волюмїр Квас, у якого вона, як згадано, працювала влітку.

Всі, що знають і знали цю стипендистку УНСоюзу одноголосно підкреслили, що Наталія заслуговує на високошкільну стипендію Українського Народного Со-

юзу. Наталія А. Федущак і її родина є членами 88-го Відділу УНСоюзу.

Серед колишніх стипендістів журналістики УНСоюзу, які тепер вибилися в американському журналістичному світі, пишучи часто на українські теми, слід згадати Юрія Вірта в Нью-Джерсі і Галину Матківську-Снігур в Рочестері.

Обдаровані...

(Продовження зі стор. 2)

мі фігури не виступають самостійно, а радше вказують на тісну сполучку між матеріалом і формою. Мабуть тому, Фарионова вповні не докінчує вирізбленості постаті в круглому, бо видно, що саме засадничі для мистиків, це накреслили внутрішній потенціал матеріалу. Це знову ж видно в двох інших скульптурах, що опрацьовані в білому алябастрі. Помержені жилки каменя так згармонізовані з жіночою формою, що одночасно стають і тими самими жилками жіночого тіла. Вишліфована форма виступає з каменя, а решта, чим більше відстає від форми, тим менш полірована, аж залишається сам шереховатий камінь.

Творчість Фарионові — високоякісна й витончена. Те, що постає з її рук має містичний, шляхетний характер. Не обманює глядача натуралістичними ціхами скульптури, але й не скриває матеріалу з якого виринула форма, частиною якого вона є. Й завжди буде.

Подібне поняття виявляється в Оксані Цегельській. В її порцелянах (з яких було виставлено п'ять) зустрічається не з класичним підходом, але радше зі старосвітською методикою. Займається Цегельська першочергово, віковим розробкою глини, органічно й природно будуючи грібчасті верстви форми, тонким, довгим шнуром. З цієї методи випливають форми які, з одного боку мають біологічний характер нагадуючи мушлю, а — з другого, відчужається геологічний елемент. Кожний твір базований на підставі трьох злучених труб, які, як триніжок, сходяться вилком в одній точці на верху. Своєю кружінням витворюють ритмічну акцію й протидію. Деякі твори не мають дна й мають вигляд абстрактних, нібито відкритих від подовжати форми які, з одного боку мають систематичне їхнє вироблення мисткинею гармонізується з органічним і природним зростанням геологічної форми. Це рівнож підкреслено в рапаті фактурі, яка стає у протилежність до самого поняття про чисту, гладку порцеляну. Замість гладкої, високо полірованої поверхні, Цегельська замилюється випуклою, вибоїстою зовнішністю. Замість білого глянце, покриває свої форми глиняними поливами, почавши від яскравих тонів згори, поступово переходячи до темніших низів. В інтимній атмосфері виставки, порцеляни Цегельської визначились своєю тихою, привабливою інтимністю.

Була це одна з найкращих виставок округи північного Огайо. Творів було мало, виставлено було лише 19, але це була якісна експозиція професійної мистецької творчості. В цьому й полягає позитивне враження, яке викликала виставка, в якій показав справжній талант наших молодих мистиків. Важлива була виставка теж тим, що показала чисте високе мистецтво, яке прагне до естетичних висот і до того шабля мистецької комунікації, яка переступає регіональні межі, а промовляє до людей скрізь.

ЛІВІ ПАРТИЗАНИ В ЕЛЬ САЛЬВАДОРІ ОГОРНУЛИ своїми посиленнями атаками околиці поблизу столиці Сальвадору, Сан Сальвадору. Останню атаку вони поведи проти міста Тонакатепеку, віддаленого 15 кілометрів на північний схід від столиці. Партизани заатакували ослаблену військову охорону міста, вбили трьох білців цивільної гвардії та окупували частину міста. Місто має 16,000 мешканців і крім адміністративних установ має деякі промислові улаштування. Військова допомога, яка прибула кілька годин пізніше, вигнала партизанів з міста і почала їх переслідувати в терені. Акті партизанів у частині здобутого ними міста вказують на те, що їхнім завданням було здобути зброю й амуніцію та харчі. Вмжчасі урядові чинники устализували положення в Нуева Трінідаді, найбільшому дотепер міському осередку, який вдалося партизанам захопити, зарпосили туди репортерів міжнародної преси, а поліція розпочала ліквідацію підпільної сітки партизанів у ньому.

БЕРНАДЕТТА ДЕВЛІН, ВІДОМИЙ ЛІДЕР І активіст ірландських сепаратистів у Північній Ірландії, повідомила, що вона кандидує на ірландського парламенту в Дабліні. Вибори до того парламенту відбудуться 18-го лютого у зв'язку з димісією ірландського уряду й розписанням нових виборів. Б. Девлін була обрана до британського парламенту з тієї самої виборчої округи в Північній Ірландії. Така подвійна кандидатура можлива тому, що ірландський закон допускає подвійне громадянство для ірландців, які замешкують у Північній Ірландії. Б. Девлін є в опозиції до політики ірландського уряду у відношенні до Північної Ірландії, тому що уряд шукає якоїсь мирної розв'язки з англійським урядом, а вона належить до тих, які вимагають негайного виходу з Об'єднаного королівства й прилучення до Ірландії, хоч проти того є дві треті населення Північної Ірландії, яка є протестантського віросповідання.

Замість квітів на могилу.

св. п. д-ра Володимира Комаринського згідно з бажанням Родини Покійного, зложили на ДОПОМОГОВИЙ ФОНД КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ:

40.00 дол. — Стефанія і сини Богославські.
По 25.00 дол. — Михайло Шпонтак, Михайло Бонь, Зірка Грендж-Донська, Інж. Леонід Романюк.
По 20.00 дол. — Вікторія Шандор, Юрій Костюк, Юрій Грицюк, Л. Стеткевич, Юрій Паш, Ольга Кобзар, Т. Кулик, А. К. Бук, Людмила Ігнат, З. І. М. Храплив.
15.00 дол. — К. Мельник.
По 10.00 дол. — А. Андрусин, Евдокія Крїл, Григорій Мидляк, Інж. Вербецький, Л. М. Липица, Т. Гайвас, Стефан Салик, Марія Химиньчак, Наталя Кенюга.
5.00 дол. — А. Шепарович.
Разом — 450.00 дол.

Всім Жертводавцям складає щирою подяку — КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ, Інж.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

має честь запросити Вас на

ДОПОВІДЬ

Д-ра МИКОЛИ КУШНІРЕНКА

на тему:

"ГРИГОРІЙ ЧУПРИНКА — ЙОГО ПОЕТИЧНА ТВОРЧІСТЬ ТА ЇЇ НАЦІОНАЛЬНО-ГРОМАДСЬКЕ ЗНАЧЕННЯ"

(У 60-РІЧЧЯ СМЕРТІ ПОЕТА-БОРЦЯ)

Доповідь відбудеться в неділю, 14-го лютого 1982 року, о 2-й год. по полудні в будинку Академії, 206 Захід 100-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Слідуюча доповідь: Проф. О. ПРИЦАК — Про початок міста Києва.
Неділя, 28-го лютого 1982 р.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЬЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 12-го лютого 1982 року, о год. 7-й веч.

Отець ВАСИЛЬ ІВАЩУК

Настоятель Парафії Св. Софії в Баяні, Нью Джерсі, бібліотекар
Українського Культурного Центру в Бавнд Бруку, Н. Дж.

"Слідами Івана Вишенського по Афоні і Український Запорозький Манастир"

Вражіння з подорожі ілюстровані прозірками.

Пробний камінь

(Продовження зі стор. 2)

лютого починається продовження цієї конференції в Мадриді. Тягнеться вона майже два роки, але шойно тепер вона буде справжнім пробним камнем для постави Заходу. Йдеться про те, чи Захід афірмує свої позиції принципової боротьби за здійснення постанови „третього кошика“, чи скапітулює під натиском Москви.

З Вашингтону офіційно повідомлено, що на відкритті конференції в Мадриді, вірніше її продовження, вибирається державний секретар Александер Гейг. А це повинно значить, що Вашингтон рішучий на бій і рішучий відстояти свої позиції. Очевидно, не йдеться про підготовку війни, чи навіть витворювання воєнних настроїв. Навпаки, йдеться

тичного прекурсора-Американської революції. В польському випадку маємо до діла з повним потоптанням прав людини і громадянина і суверенних прав народу володіти собою й ладати своє життя по-своєму. Джерелом потоптання й заперечення при вжитті сили тих двох законів є, очевидно, Москва. Увесь шум довкола цього й всі заперечення з польського й російського боку не в силі цього заперечити. Бо від двох містечок советська преса натискає і грозить, советські дивізії бівають біля кордонів Польщі, а кремлівські ментори страшають, що вони готові інтервенувати збройно, якщо їхні варшавські виконавці не сповнять доручень з Москви.

Однак не самі ЗСА вирішуватимуть чи Захід збереже свої принципи й моральні позиції. Залежатиме це від постави їхніх союзників і тому це буде пробний камінь і для того союзу, для НАТО і для цілої західної системи.

Загальні збори 64-го Відділу СВА в Нью Йорку

Загальні збори 64-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью Йорку відбулися 20-го грудня 1981 року в домі СВА. Збори відкривала Христия Навроцька, голова Відділу, яка привітала членок та започаткувала збори молитвою. Хвилиною мовчання вшановано пам'ять померлих в 1981 році трьох членок Відділу. Вибрано президію зборів в такому складі: Ірина Палдох — голова, Олександра Різник — заступниця, почесна членка СВА, Іванна Рожанковська — почесна голова, Бронислава Ковалів-секретарка. Голова привітала представницю Окружної Управи СВА Надію Савчук і запросила її до президії.

З вислуханнях звітів присутні довідалися про різноманітну працю членок управи. Засідання управи відбувалися кожного місяця, крім липня і серпня. Ширші сходили мали програму за укладом культурно-освіт-

ньої референтки для членства і запрошених гостей оголошеними в пресі. В програмах брали активну участь членки Відділу та запрошені прелесенти. Новими темами були: штучний голод в Україні, позначення з природничими рослинами-ліками, жива газета та започаткування підготовки до 1000-річчя ювілею хрищення Русь-України. Цей ювілей дав теж ідею виховній референтці до праці над приготуванням книжки праць дітей про хрищення Русь-України.

ХІХ Конвенція апробувала цей план, в якому треба буде співпрацю парохіальних й українських шкіл. Різдвяний і великодній базари організували імпрезові референтки і дали фінансову підставу існування Відділу та на допомогу акції суспільної опіки в Україні, Польщі й Бразилії. Господарські референтки готили членок і гостей на ширших сходинах, просфори та священні.

Наприкінці звітів голова дотепно і весело подякувала за таку велику підтримку праці Управі і тим членкам, які брали активну участь в комісіях референток Відділу. На жаль, лише частина членок Відділу жертовно працює і старяться втримати Відділ на відповідному рівні. Багато наших членок стоять осторонь від праці в Відділу, але свої зобов'язання повністю виконують.

На ХІХ Конвенції СВА наш Відділ одержав перше місце. 46-ти членок є членами Українського Музею, для якого наш Відділ придбав 19-ти членів. Майже всі членки передплачують журнал „Наше Життя“ і складають пожертви на запасний і пресовий фонд. Відділ став вдруге меценатом Українського Музею. П'ять членок входять до Управи Нью-Йоркської Окружної, а три до Головної Управи СВА.

Членки брали теж живу участь в Дні Союзників, у веселому вечорі Окружної та засвіченні ялинки в пам'ять страждальних і переслідуваних жінок в Україні. Розпродавали жетони на запис до Українського Музею. З 24-ох добровольців, що сповняють діжурку в музею 12 є нашими членками. Головною редакторкою журналу „Наше Життя“ є також наша членка. Дві членки є в редакційній колегії, а одна добровільно допомагає у редакції.

Людмила Артимішина, пресова референтка.

В червні попросив наш Відділ довголітню, заслужену членку Управи Полію Кніш, з причини візиту з Нью Йорку. При цій нагоді Управа надала їй почесне членство за її заслуги для Відділу, вручила подарунок роботи митця Слави Геруля та зложила 100 доларів на пресовий фонд „Нашого Життя“.

Дискусія над звітами була коротка, бо вони були точні і вичерпні. Контрольна комісія ствердила точне ведення касових книг та інших ділових і подала внесок на утримання абсолютної уступної Управи, який пройшов одностайно. Номінаційна комісія представила листу нової Управи і Контрольної комісії, яку членки затвердили. До нової Управи обрано: Христия Навроцька — голова, Ніна Самокіш — заступниця, Марія Ржепська — секретарка, Ірина Гошовська — касирка, Марія Даниш — фінансова секретарка, референтки: Люба Раковська і Володимир Івануша — організатори, Оксана І. Шурова — культурно-освітня, Олена Качала — мистецька, Дарія Костів — виховна; імпрезові — Марія Карпачів і Ярослав Салик, суспільної опіки — Галина Кіляр — Євгенія Корчинська, Люба Артимішина — пресова, В. Івануша — делегатка до Об'єднаного Комітету. Контрольна комісія: Марія Савицька — голова, Марія Барагура, Марія Береза, Ірина Комар, Кіра Скоробогата — членки. Ухвалено обов'язкову владу 1 долар місячно, а добровільно — 1,25 дол. Вибрано 10 делегаток на Окружний з'їзд.

При кінці Надія Савчук, представниця Окружної Управи, висловила похвалу для нашої праці в Відділі та побажала дальших успіхів у жертовній праці для добра Відділу і СВА. Голова президії поклала успіхів у дальшій праці новій управі і закрила збори молитвою.

Люба Артимішина, пресова референтка.

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“, англійською мовою „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 7	
Б. Біраковський, Вай-стон	12.00
Д-р Р. Богонович, Нью-Йорк	12.00
О. Куси, Лейк Ворт	12.00
Ю. Кучер, Пінтсбург	12.00
І. Марич, Парма	12.00
Я. Михайлович, Чикаго	12.00
Д-р П. Попадюк, Міннеаполіс	12.00
І. Порайко, Лос Анджелес	12.00
І. Форденко, Чикаго	12.00
Б. Шарий, Луїсвілл	12.00
М. Квасюк, Перт Амбой	2.00
П. Климко, Гери	2.00
І. Ковалів, Міннеаполіс	2.00
П. Когутка, Бруклін	2.00
І. Косіковський, Віндзор	2.00
К. Кош, Джерсі Сіті	2.00
В. Куропас, Філадельфія	2.00
І. Лаврук, Чикаго	2.00
О. Б. Левіцький, Мек Аду	2.00
Ю. Лонишин, Плейн-філд	2.00
В. Матичак, Чикаго	2.00
Д. Мачик, Трентон	2.00
Р. Міхалів, Баффало	2.00
С. Мисюга, Вандорт	2.00
Д. Мура, Сансайд	2.00
М. Німіш, Раквілл	2.00
Л. Новицька, Чіктовага	2.00
А. Олександр, Чикаго	2.00
В. Павленський, Парсипані	2.00
І. Петрі, Вест Белмар	2.00
І. Пілюк, Ковентрі	2.00
І. Притючка, Чикаго	2.00
І. Рак, Дрексел Гілл	2.00
А. Рибак, Гарвуд	2.00
Т. Рибак, Чикаго	2.00
М. Рибчук, Нютан	2.00
А. Рижий, Блумфілд	2.00
І. Рудий, Індіанополіс	2.00
П. Сачок, Кромвелл	2.00
С. Сейдла, Лодердейл	2.00
Г. Сліпеш, Парма	2.00
А. Слюсарчук, Савтілд	2.00
Е. Ступарек, Лорейн	2.00
А. Тиж, Воррен	2.00
Ф. Турчин, Елмгурст	2.00
Укр. Клуб, Відділ 309	2.00
М. Фаріон, Парма	2.00
А. Федій, Едісон	2.00
С. Федик, Дітройт	2.25
П. Федоряк, Роустер	2.00
Н. Филипович, Чикаго	2.00
Р. Хом'як, Мек Лін	2.00
С. Цимбала, Бруклін	2.00
С. Чарномаз, Нью-Йорк	2.00
Х. Шкудр, Дітройт	2.00
І. Шапак, Джерсі Сіті	2.00
Т. Явдас, Вестербури	2.00
А. Янушевський, Чикаго	2.00
А. Клеор, Норт Бранс-вік	1.00
С. Матвішин, Клифтон	1.00

ВІДІНШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ФРІЦ, член УНС Відділу 270-го ім. св. Івана Христителя в Джерсі Сіті, Н. Дж., померла 12-го жовтня 1981 року на 88-му році життя. Нар. 1-го жовтня 1893 року в Україні. Членом УНС стала в 1945 році. Залишила в смутку чотири дочки, 4-ох внуків, 4-ох правнуків, 3-ох зятів і дальшу родину в Україні і в ЗСА. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Хреста в Джерсі Сіті, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Стефан Островський, секр.

СОФІЯ БУСЬКО, член УНС Відділу 270-го ім. св. Івана Христителя в Джерсі Сіті, Н. Дж. Померла 8-го жовтня 1981 року на 87-му році життя. Нар. 1894 р. — з селі Карі, Україна. Залишила в смутку три дочки, двоє синів і трьох правнуків а також близьку родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Стефан Островський, секр.

АННА ПАРАНИЧ, член УНС Відділу 331-го ім. Мельничук в Миллвіллі, Н. Дж., померла 18-го листопада 1981 року на 84-му році життя. Нар. 28-го серпня 1897 року в Україні. Членом УНС стала в 1945 році. Залишила в смутку дочку Софію, сина Едварда і 4-ох внуків. Похорон відбувся 21-го листопада 1981 року на цвинтарі св. Миколая в Миллвіллі, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Секретар.

СТЕФАНІЯ МОРОЗ, член УНС Відділу 6-го ім. Т. Шевченка в Гейтсвіллі, Н. Дж., померла 28-го листопада 1981 року на 71-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1965 року. Залишила в смутку мужа Романа і сина Ореста. Похорон відбувся 1-го грудня 1981 року на цвинтарі св. Йосафата в Йонкерсі, Нью Йорк.

Вічна їй Пам'ять!
Іван Печіляк, секр.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 11-го ЛЮТОГО 1982 р.

Джерсі Сіті, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Лесі Українки 171-ї Відділу, о год. 7-й веч. в приміщенні УНДОМУ при 93 Фліт Ст. в Джерсі Сіті. Після Річних зборів відбудуться звичайні місячні і вибори делегатів на 30-ту Конвенцію УНС на порядку нарад. — Марія Прохир, предс., Степан Раен, секр.

НЕДІЛЯ, 14-го ЛЮТОГО 1982 р.

Янгстаун, Огайо. Річні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 348-ї Відділу, о год. 2:30 по пол., в залі церкви св. Трійці. Проситися всіх членів взяти участь у цих зборах. На порядку: вибір урядовців на 1982 р. та вибір делегата на 30-ту Конвенцію УНС. Марія Макар, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1982 р.

Дітройт, Мич. Річні збори 174 Відділу (Платового), о год. 3:30 по пол. в приміщенні Галерії ЕКО, 26791 Раен, Ворен, зі звичайним порядком нарад. Після річних зборів відбудуться місячні для вибору делегатів і їх заступників на 30-ту Конвенцію УНС. Проситися чл. прийти на збори. Інж. Е. Кульчицький, пред., д-р А. Слюсарчук, секр.

Чикаго, Іллі. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 176-ї Відділу, о год. 10-й поред пол. в залі церкви св. Василія при 740 Схід 91-й Іллі. Чикаго, Іллі. На порядку нарад: завіт Управи та вибір делегата і заступника на 30-ту Конвенцію УНС. М. Остап, секр.

Вінніпег, Мані, Канада. Річні загальні збори 445-го Відділу, о год. 3-й по пол. в залі при 935 Мейн Стріт у Вінніпегу, Ман. Після річних зборів відбудуться місячні, на яких буде вибір делегатів на 30-ту Конвенцію УНС. Управа Відділу.

РІЗНЕ

Літературна новинка
Появилася нова книжка відомої письменниці Докл Гуманної п. з. **ВНУКИ СТОЛПНОГО ЗАПОРОЖ'Я**
Є це пречкава збірка short stories з українського життя в Америці.
Ціна \$5.00, пошта \$0.75.
Пишіть і долучіть чек, а вишлемо Вам книжку і каталог.
В-во „Добра Книжка“
16 Rivercrest Road
Toronto, Ont. M6S 4H3, Canada

ВОЛОДИМИР ВІЗЬВІСЬКИЙ, член УНС Відділу 457-го „Культура“ в Нью Йорку, Н. Дж., помер 23-го жовтня 1981 року на 59-му році життя. Нар. 3-го листопада 1921 року в Жовтківці, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Ірину, синів Романа і Івана та доньку Тересу. Похорон відбувся 27-го жовтня 1981 року на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!
Гали Кіляр, секр.

РОМАН ЦЬОХ, член УНС Відділу 364-го ім. Василія Великого в Пармі, Огайо, помер 15-го листопада 1981 року на 86-му році життя. Нар. 13-го вересня 1895 року в селі Сулімів, повіт Сокаль, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Івана, дочку — Марію, Анну і Олію та внуків і правнуків в Україні. Похорон відбувся 17-го листопада 1981 року на цвинтарі св. апостолів Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому Пам'ять!
В.Владика, секр.

ТАКА COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GE 3-5550, New York, 10003

Прибори для писання писанок: фарби, пензляки, віск, азори писанки, та все потрібне, разом з інструкціями — комплект за дол. 7.50.

FOR SALE

SURPLUS JEEPS, CARS
Vans, Trucks. Many sell for under \$200.00. For information on purchasing similar bargains.
Call (602) 998-0575, ext. 6920
Phone call refundable.

HELP WANTED

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ПРЕСЧОТІ ДІВИ МАРІЇ (Покрова)
в Аллентаун, Пенсильвенія
пошукує
ДЯКА-ДИРИГЕНТА
Зголошення слати до:
ST. MARY'S UKRAINIAN
ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 774
Allentown, Pennsylvania 18105

MEN-WOMEN
Part-time. Earn \$500-\$1000 weekly. No experience. Free training. Management. Company benefits.
Call Mr. Adelmo, (516) 328-1310.
(212) 895-2354
New York residents only.

SERVICE

ОРЕСТ П. БАРАНСЬКИЙ ACCOUNTANT
з 2-ма роками практики, у великій фірмі, виповнює
"INCOME TAX"
в бюрі або приватно.
Тел.: (212) BA 9-5885
або (212) 225-4489

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE
3555 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор **ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Завідує влаштуванням поховань в каплицях, поховальних в кофінх районів міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7TH STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ЛІКАР ОЧНИХ НЕДУГ — ХІРУРГ
M. JOFE, M.D.
ЛІКУВАННЯ ОЧНИХ НЕДУГ І ОПЕРАЦІЇ
Lexington Avenue (corner 22nd St.), Manhattan
За домовленням тел.: (212) 260-8578
тільки під час годин праці: понеділок і середа 10-та ранку до 1-ої по пол., субота — 12-та дня до 2-ої по пол.
В нагліх випадках — тел.: (212) 260-0188.
Приймається Medicare.

ПОШУКУЄТЬСЯ
КЕРІВНИКА-МЕНАЖЕРА
МОТЕЛЮ в стейті НЬЮ ЙОРК,
величчини 65 кімнат.
Побажаний середній вік, знання англійської мови і прийнятний частинне знання готельного підприємства. Успіш за домовленням. Зголошуватися тільки писемно, подаючи свій життєпис до:
SVOBODA, # 150
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ДЕРМАТОЛОГ
J. BARAL, M.D.
245 East 63rd Street
New York, N.Y.
Tel.: (212) 355-2828
Лікування всіх шкірних і венеричних хвороб, пересадження волосся.
Приймаємо тільки за попереднім домовленням. Говоримо також по-польськи і по-німецьки.
Приймаємо Medicare.

Д-р Лука Луці:
ВАСИЛЬ СТЕФАНІК
ОПЕВІЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ЗЕМЛІ
Ціна — 8.00 дол.
Замовляти:
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

KOBASNIUK TRAVEL INC.
(Established 1920)
157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
(212) 254-8779

ЕСКОРТОВАНІ ГРУПОВІ ТУРИ В 1982 РОЦІ
АГОРА • КТЕДРИ • ДАФНИ
Франція • Швайцарія • Німеччина
23 СЕРПНЯ до 6 ВЕРЕСНЯ 1982 р.
bigлет з НЬЮ ЙОРКУ лінією K.L.M. AIRLINES
PARIS (Chartres) • LOURDES • GENEVA
INTERLAKEN • ST. MORITZ • MITTENWALD (Ettal, Oberammergau) • MUNICH (Altötting)
15-ДЕННА ТУРА під пробогом проф. ІВАНА ЛУЧЕЧКА
В програмі: екскурсії в кожному місті, участь у святкуваннях благословення ново-збудованої української церкви в Лурді, відвідини українських церков у Парижі та Мюнхені. Поїздка до "українського" Сарселю і до Санліс для оглядин церкви збудованої князюв Анною Ярославною. Відвідини могил от. Симона Петлюри у Парижі, Степана Бандери та Лева Ребета в Мюнхені. Відвідини Миттенвальду — містечка буйшого поселення колишніх українських скитальців.

ВІЗАНТІЯ
Греція • Туреччина
23 ВЕРЕСНЯ до 10 ЖОВТНЯ 1982 р.
bigлет з НЬЮ ЙОРКУ лінією K.L.M. AIRLINES
ATHENS (Sounion) • NAUPLION • OLYMPIA
DELPHI • ANKARA • (Hattusas) CAPPADOCIA • ISTANBUL
15-ДЕННА ТУРА під пробогом п. БОГДАНА ПЕВНОГО
В програмі: оглядини архітектурних та історичних пам'яток в Афінах, екскурсія до Суніон. 4-денна екскурсія до місцевостей класичної Греції — Дарфі, Коринт, Микені, Наупліон, Олімпія, Дельфі. В Туреччині: пам'ятки візантійського мистецтва, мечеті, гігістичний музей. 4-денна поїздка включає відвідини Гаттуш (столиці колишньої гігістської імперії), оглядини підземельних церков-монастирів побудованих первісними християнами на терені Кападокії.

ВЕСНА В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ
Аргентина • Бразилія
15 ЖОВТНЯ до 1 Листопада 1982 р.
bigлет з НЬЮ ЙОРКУ лінією VARIG AIRLINES
BUENOS AIRES • POSADAS (Apostoles) • IGUAZU FALLS
CURITIBA (Prudentopolis) • SAO PAULO • RIO DE JANEIRO
18-ДЕННА ТУРА під пробогом п-и ЛЮБИ МАЗЯР
В програмі: Екскурсії у кожному місті. Відвідини українських церков та громад у Буенос Айрес і Курітібі. Спеціальні прогульки-поїздки до українських поселень у Апостолес (Аргентина) та Прудентополіс (Бразилія).

ЄГИПЕТ • НІЛЬ
Країна Фараонів
17 до 28 Листопада 1982 р.
bigлет з НЬЮ ЙОРКУ лінією SWISSAIR
CAIRO • ASWAN • ABU SIMBEL • NILE CRUISE (Edfu, Esna, Luxor)
12-ДЕННА ТУРА під пробогом п. ЕДВАРДА КАМІНСЬКОГО
Каїро: Оглядини старого міста, пірамід, мечетей, відвідини єгипетського музею, базару. 3-денна плава по річці Ніль зі зупинками у Едфу, Есна, Луксор для оглядин пірамід, святищ та інших скарбів старо-єгипетського мистецтва.

TO: KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Avenue, New York, N. Y. 10003 (SV)
Please send me your detailed information FLYER for the 1982 TOUR marked below:
☐ LOURDES-CATHEDRALS-ALPS ☐ BYZANTIUM ☐ SOUTH AMERICAN SPRING ☐ EGYPT-NILE CRUISE
NAME: Area Code: Tel. No.
ADDRESS: Zip Code: